

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.757 van 2 april 1999
in de zaak A. 78.079/X-8069.**

In zake : 1. Willem LEYS,
2. Marleen HENDRICKX,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat E. STORMS,
kantoor houdende te 3110 ROTSELAAR,
Echostraat 8

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. DECLERCQ,
kantoor houdende te 3010 LEUVEN,
Tiensesteenweg 275.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Willem LEYS en Marleen HENDRICKX op 31 maart 1998 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 12 maart 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, houdende, eensdeels, inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van 16 september 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij hen de bouwvergunning werd verleend voor het oprichten van een woning op een perceel gelegen aan de Tiensesteenweg te Bierbeek (Korbeek-Lo), kadastraal bekend Sectie B, nr. 140 k, anderdeels, vernietiging van voornoemde beslissing van 16 september 1997 van de bestendige deputatie;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. BAMPES;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 november 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 december 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. STORMS, die verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat P. DECLERCQ, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. BAMPES, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998, in haar eensluidend advies;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekers eigenaar zijn van een grond, gelegen aan de Tiensesteenweg te Bierbeek (Korbeek-Lo), kadastraal bekend Sectie B, nrs. 139b3 en 140k; dat dit perceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan Leuven gelegen is in woongebied; dat het niet gelegen is binnen het gebied van een door de Koning -thans de Vlaamse regering- goedgekeurd bijzonder plan van aanleg en evenmin binnen het gebied van een behoorlijk vergunde niet vervallen verkaveling; dat, nadat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij besluit van 14 maart 1997 de beslissing van 14 november 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant houdende toekenning van een bouwvergunning aan verzoekers voor het oprichten van een woning op voormeld

perceel op beroep van de gemachtigde ambtenaar had vernietigd, verzoekers op 8 april 1997 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bierbeek een nieuwe bouwaanvraag hebben ingediend voor het oprichten van een woning op hetzelfde perceel; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bierbeek bij besluit van 5 mei 1997 de bouwvergunning heeft geweigerd op grond van het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar; dat verzoekers op 15 mei 1997 tegen deze weigeringsbeslissing beroep hebben ingesteld bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant; dat hangende dit beroep, verzoekers een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een beroep tot nietigverklaring hebben ingesteld van voormeld ministerieel besluit van 14 maart 1997; dat bij arrest nr. 74.106 van 3 juni 1998 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van dit besluit werd verworpen; dat inmiddels de bestendige deputatie bij besluit van 16 september 1997 het beroep van verzoekers had ingewilligd en de gevraagde bouwvergunning verleend; dat de gemachtigde ambtenaar op 25 november 1997 beroep heeft ingesteld bij de Vlaamse regering; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij het bestreden besluit van 12 maart 1998 het beroep van de gemachtigde ambtenaar heeft ingewilligd en de beslissing van de bestendige deputatie van 16 september 1997 heeft vernietigd;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekers laten gelden wat volgt :

"1. Verzoekers voeren de volgende feiten en middelen aan, die het bevelen van de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden ministerieel besluit d.d. 12.3.1998 rechtvaardigen.

Bij gebreke van schorsing blijft de rechtsonzekerheid bestaan m.b.t. de te berde gebrachte argumenten omtrent de aanvraag tot bouwvergunning.

Dat betekent dan dat de bouwplannen van verzoekers op ernstige wijze vertraagd worden en meer fundamenteel dat hun eigendomsrecht zwaarder wordt aangetast dan bedoeld door de wetgeving en reglementering m.b.t. stedenbouw en ruimtelijke ordening.

Verzoekers hebben er immers eerst alles voor over gehad om de eigendom te verwerven van de percelen grond gelegen te Korbeek-Lo, Tiensesteenweg, kadaster sectie B nr. 139/B/3 en nr. 140/K en hebben daarenboven zelf zorgvuldig gehandeld door een zo weinig mogelijk storende inplanting van het ontworpen gebouw te voorzien en zich bij de overheid te informeren naar de procedure voor het aantekenen van beroep tegen de weigering van de vergunning door het College van Burgemeester en Schepenen.

Verzoekers voelen zich dan ook terecht gesanctioneerd, indien de schorsing niet zou bevolen worden, nl. als slachtoffer van een uiterst subjectieve appreciatie van de zg. 'goede ruimtelijke ordening'.

Het wordt verzoekers op alle mogelijke en onmogelijke manieren belet de normale stedenbouwkundige bestemming van hun eigendom te realiseren, zonder dat hen iets kan verweten worden.

2. De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing brengt dan ook onmiskenbaar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel teweeg voor verzoekers, zodat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging gegrond is, zeker nu de onwettelijkheid van de bestreden beslissing manifest is";

Overwegende dat, luidens artikel 17, § 3, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, juncto artikel 8, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State, de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging een uiteenzetting bevat van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen

len ernstig nadeel kan berokkenen; dat de verzoeker zich daarbij niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar voldoende concrete gegevens moet bijbrengen omtrent de aard en de omvang van het nadeel en de moeilijke herstelbaarheid ervan;

Overwegende dat de argumentatie van verzoekers dat "de rechtsonzekerheid (blijft) bestaan m.b.t. de te berde gebrachte argumenten omtrent de aanvraag tot bouwvergunning", en dat hun bouwplannen "op ernstige wijze vertraagd worden en meer fundamenteel dat hun eigendomsrecht zwaarder wordt aangetast dan bedoeld door de wetgeving en reglementering m.b.t. stedenbouw en ruimtelijke ordening" slechts vage en algemene beweringen inhoudt die niet worden gestaafd door concrete gegevens eigen aan de zaak zelf; dat hun betoog dat zij er "eerst alles voor over (hebben) gehad om de eigendom te verwerven", en "daarenboven zelf zorgvuldig (hebben) gehandeld door een zo weinig mogelijk storende inplanting van het ontworpen gebouw te voorzien en zich bij de overheid te informeren naar de procedure voor het aantekenen van beroep tegen de weigering van de vergunning door het College van Burgemeester en Schepenen", en dat zij "zich dan ook terecht gesanctioneerd (voelen), indien de schorsing niet zou bevolen worden, nl. als slachtoffer van een uiterst subjectieve appreciatie van de zg. 'goede ruimtelijke ordening'" geen argumenten inhoudt die betrekking hebben op een ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hen kan berokkenen; dat het nadeel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee april 1900 negenennegentig, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

J. BOVIN.